

POROČILO

Erasmus + praktično izobraževanje 2016/17 Španija

Z možnostjo praktičnega izobraževanja v tujini sva bili seznanjeni že na začetku najinega študija na šoli. Sprva se nama je le-to zdelo malce nedosegljivo, vendar se nama je nasmehnila sreča saj je ob pomoči in dobremu mentorstvu na šoli vse potekalo zelo gladko in kmalu je bil 28.6.2017, dan za odhod v Španijo, tukaj.

Najina destinacija je bilo mestece Castell´d Aro, ki je del čudovite Costa Brave in leži v španski avtonomni državi Kataloniji (dobrih 100 km nad njenim glavnim mestom Barcelono). V omenjenem mestu, nedaleč od turističnih plaž in središča mesta ima družina Juanals svojo posest Can Juanals s polji in sadnim drevjem, kjer pridelujejo ekološka živila za svojo uporabo in prodajo na tržnicah ter v svoji trgovini. V zadnjem delu trgovine imajo proizvodnjo, kjer kuhajo več kot 150 različnih vrst marmelad in omak. Zraven tega po svojem posestvu vodijo tudi organizirane skupine na ogled posesti in spoznavanje trajnostnega kmetovanja in živali. Z letošnjim letom so začeli tudi z organizacijo joga in zdrave malice v naravi. Ker sva obe iz živilske smeri študija in navdušenki nad zdravo prehrano ter naravo, je bil Can Juanals kot nalašč za naju.

Pot sva je začela v Ljubljani, odkoder sva se s prevoznikom Go Opti odpeljali do letališča v Trevisu, od tam pa z letalom do Barcelone. Ker sva obe potovali v Španijo že lani in ker imava obe dober nivo angleščine in delno tudi španščine, nama to ni predstavljalo nobene težave. Od letališča sva nadaljevali pot z metrojem do glavne železniške postaje Sants ter od tam z vlakom do Girone in naprej do cilja z avtobusom. Razen vmesnega problema zaradi zgrešene postaje in tavanja po

Barceloni sredi nevihte, drugih zapletov nisva imeli. Je pa ironično, da sva za vso pot porabili 16 ur, kolikor bi za takšno pot porabili če bi šli z osebnim avtomobilom.

V času najine prakse sva obe bivali pri družini Sanjuan Juanals v sosednjem mestu Santa Cristina d'Aro, v zameno da sva ob popoldnevih pazili na njihova otroka. Tako sva imeli še več možnosti za spoznavanje njihovih 2 uradnih jezikov- Španščine in Katalonščine, ter njihove kulture, zraven tega pa sva vedno imeli nekoga, na kogar sva se lahko obrnili po nasvete. Seveda je bivanje pri družini, pri kateri sva hkrati opravljali tudi praktično izobraževanje pomenilo konstantno prilagajanje, pomoč pri opravilih, veliko druženja in je terjalo veliko energije, vendar pa nama je zato dalo še večjo izkušnjo, prav tako pa je bivanje bilo veliko prijaznejše za najine denarnice.

Največji del praktičnega izobraževanja sva pomagali v proizvodnji marmelad, saj se v poletnih mesecih vedno kuhajo nove in nove marmelade ter omake, glede na pridelek, višek pridelka, zelo zrelo živila, delno poškodovana živila, itd.

Najino delo je bilo predvsem očistiti živila, jih pripraviti na kuho, kuhanje, merjenje vsebnosti sladkorja ter pH marmelad, polnjenje, sterilizacija, beleženje, etiketiranje ter skrb za čistočo v kuhinji. 2-4 krat tedensko sva pripravljali tudi zdravo malico za udeležence joge, ter uporabljali domišljijo in kreativnost ob prezentaciji le te.

Ko je Gloria, ki je zadolžena za delo v trgovini in kuhinji delala v skladišču ali vodila skupine, sva priskočili na pomoč v trgovini ter pomagali kupcem, kar je bil za obe velik izziv saj ja zelo veliko kupcev Francozov.

V takšnih primerih je v trgovini pomagal tudi Glorijin oče Pedro, ki sicer vodi delo na poljih in prodaja na tržnicah ali pa njen mož Xavier, ki je zadolžen za organizacijo skladišča, etikete ter prodajo marmelad. Ker je posestvo precej veliko in ker je možnost pridelave zaradi drugačnega podnebja

skozi vse leto, jim na poljih pomagajo tudi 3 Afričani. Z vsemi sva se odlično razumeli in z veseljem sodelovali. Velikokrat pa smo se predvsem pošalili na račun nesporazumov zaradi jezika. Ker je šlo za družinsko podjetje, so naju sprejeli medse, nama stvari lepo razložili, pokazali in nama zaupali v nalogah. Tudi sami sva se zelo potrudili in pokazali vso odgovornost, samostojnost, delavnost in pridnost.

Ko nisva delali sva prosti čas izkoristili za nekajminutno vožnjo s kolesom do katere izmed bližnjih plaž, se sprehodili po poteh Caminos de Ronda ob morju, se po Carrillet-u (kolesarskih poteh, ki so nekdanje železniške tiri) peljali do bližnjih krajev,... Ko sva imeli proste dneve sva se z avtobusom odpeljali tudi do bolj znanih krajev kot so Tossa de Mar, Lloret de mar, Figueras, Girona,

Banyolas ter seveda Barcelona in uživale ob odkrivanju znamenitosti, iskanju čudovitih koticov, španski in katalonski hrani ter do zadnjega izkoristili to poletje.

Ker sva združili praktično izobraževanje z varstvom otrok, ker sva živeli pri tuji družini in ker sva skušali izkoristiti vsako minutko prostega časa nama je čas mineval izjemno hitro in tako je najino doživetje bilo kmalu pri koncu. Tako sva se domov vrnili z goro novega znanja, s hvaležnostjo za takšno izkušnjo, ponosni ker sva sprejeli nove izzive, šli iz cone svojega udobja ter postali še bolj

odprti za novo in drugačno.

Anamari Plavčak in Martina Avberšek